

Tanulmányi kirándulás Bécsbe 2025.12.05.

Van az a mondás, hogy aki korán kel, aranyat lel, Sokan inkább aludnának, minthogy felkeljenek korán. Kivéve, ha a cél egy örökre szóló élmény.

Idén két busznyai diák utazott adventi kirándulásra Bécsbe (nagy versengés volt a helyekért, és gondos előkészületek zajlottak Hegman Mária és Szarvasné Nagy Médea tanárnők szervezésében). A buszok háromnegyed ötkor gördültek ki az Agóra parkolójából, gyors létszámmellenőrzés után sokan elaludtak, vagy halkan beszélgettek, esetleg csak az ülésüknél látszott egy pici fény, ami azt jelezte, hogy videót néztek. Első megállónk Győr volt. A MOL kútnál volt egy McDonalds, így aki nem hozott magával elég kaját, vagy csak enni akart, a mosdózás mellett tökéletes volt neki ez a megálló. Visszaszállás után már csak nagyon kevesen aludtak, inkább Szarvasné Nagy Médea és Hegman Mária tanárnők jegyzeteit hallgatták Ausztriáról, Bécsről (történelme, földrajza, gazdasága, nevezetességei), amit egyébként nagyon érdekesnek találtunk. Első megálló a Heindl csokigyár volt. Ide kicsit előbb érkezünk, így el tudtunk menni vásárolni a „csokikánaánba”. A bolttól nem messze volt egy vegyes kisbolt (Billa), ahol rengeteg olyan finomság volt, amit Magyarországon nem lehet kapni. Miután kaptunk egy értesítést, hogy jöhet a következő turnus, gyorsan visszarohantunk. A gyár recepciós pultjánál lehetett csokit kóstolni (volt marcipános, mindenféle ízű, alkoholos és alkoholmentes, persze fiatalkorúságom miatt nem ettem az előbbiből). Ezután a csoportvezető áterrelt minket a moziterembe, ahol magyarul hallgatunk ismertetőt a Heindl gyár létrejöttéről, a csokik készítéséről. Mindezt közben le kellett fordítanom a mellettem ülő brazil cserediáknak, Mariának angolra. A film végén megnéztük a múzeumot, hallottunk a messzi földön termő kakaófáról, megtekintettük a csokikészítés folyamatát, sok érdekes információt kaptunk az angol idegenvezetés során erről a családi nagyvállalkozásról, hogyan fuzionáltak a Pischinger nápolyigyárral, megmentve a legrégebbi osztrák csokivállalatot. Jó döntés volt, rengeteg finomságot kóstolhattunk korlátlanul, a csokikóma betetőzője a három csokiszökőkút volt.

Ezután visszaültünk a buszra és elindultunk a buszos városnézésre: rápillanthattunk a Schöbrunni kastélyra, majd körbementünk a belvárosban, a Ringen: láttuk a Parlamentet, a minisztériumokat, a Városházát, a szecessziós épületeket, a Burgtheatert, közben idegenvezetést kaptunk, mi mindent rejt a város. A Múzeumnegyednél kiszálltunk a buszból, és gyalogtúrára indultunk: megálltunk a Mária Terézia és a Mozart szobornál is, a végső cél a Stefansdom volt, ahol a Máriapócsról származó híres Könnyező Szűz Mária-ikont tartják. Miután minden tervezett állomást kipipáltunk, végre elindulhattunk a karácsonyi vásárba a Rathausplatzon, ahol szebbnél szebb áruk vártak minket. Mellette volt egy korcsolyapálya, óriáskerék, körhinta. Mint minden jó turista, egyből mentem inni egy forrócsokit, mert szerettem volna egy jellegzetes karácsonyi bögrét hazavinni. Vicces esemény történt velem, mert a kiszolgáló férfi azt hitte, én is német vagyok. Nehezen értettük meg egymást, végül az angol nyelv működött. Ezután főleg karácsonyi ajándékot vásároltam a cserediákkal, csodaszép volt a vásár kivilágítva. Negyed hatkor gyülekeztünk a vásár mellett, amikor is egy nagy szivecskét láttunk átrepülni a fejünk fölött, egyébként „csupaszív” feldíszített fa is volt a téren.

Végre indultunk haza, rendesen elfáradtunk. Sokan aludtak, én valahogy nem tudtam a sok élmény miatt, ezért inkább beszélgettem a többiekkel. Megálltunk az OMV-nél egy rövid mosdószünetre, utána viszont hazáig meg sem álltunk. Tatabányán láttuk az óriási kivilágított turulmadár szobrot a hegyoldalban. Itt az M1 autópályána lelassult a forgalom, dugóba is

kerültünk, de a tanárok kitaláltak nekünk egy kvízzátékot Médea tanárnő jegyzetei alapján. Kiderült, mennyit sikerült megjegyezni a tudnivalókból: karamellás szaloncukor és kiskesztyű dísz volt a nyeremény. Miután minden nyeremény elfogyott, a busz teljes némaságba burkolózott egészen hazáig, ahol is mindenki ment, amerre a szülei várták késő este. Nagyon jól sikerült karácsonyi kirándulás volt, mindannyian maradandó élményekkel gazdagodtunk.

Tamási Fruzsina 9.A

